

De materia prima explicantur difficultates.

DE corporis naturalis principijs indubitatis dixi in antecēdēti quæstione satis, prout ingenio meo, & probabilitati accommodatas rationes inueni; modo de principijs aristotelicis discuro, ne sicut pecudes viam pecudum relinquam, quarum natura est, vt si vna in puteum demergit, omnes sequentes illam demerguntur, & primo loco de materia prima, vt primo omnium rerum principio, & satis iuxta Aristotelem discursū faciā.

S V B S E C T I O . II .

An, & quid sit materia prima in aristotelico sensu.

Non me diffundam verbosis locutionibus circa primam partem quæstionis, quia apud omnes philosophos ferē tenetur talis materiæ existētia in rerum natura, vt quid certum de fide humana: satis est namque in hoc Aristotelem illam somniasse; nam definiuit illam cap. vltimo primi physic. text. 82. pro eo, quod sit primum subiectum vniuscuiusque, ex quo aliquid; solum circa secundam partem quæstionis insudare aliquantulum desidero.

2. Conclusio vnica. materia prima, si daretur, non posset esse subiectum formæ substantialis aristotelicæ.

3. Probo ex antecedentibus in vltima sect. per totam; quia cū sit substantia, & rigorosa substantia, sicuti forma substantialis aristotelica, non potest esse subiectum alterius substantiæ primæ, & si secundæ, secundum intellectum meum; aliàs non esset sui iuris; quia non est maior ratio, quare vna non subiectetur in alia, & altera, quæ est perfectior, videlicet forma, sequerentur enim multa inconuenientia, prout ex dicti. ex antecedenti sect. subiect. 1. & 2. a n. 2. vsque ad 9. inclusiue.

4. Neque valet dicere, quod forma non potest actuare, nisi subiectetur, quia hoc verum est de actu accidentali, cuius esse est in esse; non verò de actu substantiali primo, cuius esse est sui iuris, aliàs perficiens esset quid imperfectum; & ignobilius perfectibili,